Dosarul nr. 5r-205/2025;
PIGD.NR: 4-25061170-51-5r-05052025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

03 iulie 2025 mun. Ungheni

Judecătoria Ungheni
Instanţa de judecată în componența:
Preşedinte de şedinţă, judecător Triboi Petru
Grefier Mamaliga Ana
cu participarea:
Agentului constatator Darii Nicolae
Avocatului stagiar în interesele petentului Țiverenco Andreea

a examinat în ședință de judecată publică contestația/recursul depus de către Morari Dumitru împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 125590 din 11.04.2025, emisă de agentul constatator Darii Nicolae din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, în temeiul acordului de colaborare, în privința lui Morari Dumitru pentru săvârșirea contravenției prevăzută de art. 47^1 Cod contravențional, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

La 05.05.2025, în Judecătoria Ungheni a fost înregistrată contestația/recursul depus de către Morari Dumitru împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 125590 din 11.04.2025, emisă de agentul constatator Darii Nicolae din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, în temeiul constatărilor personale, în privința lu Morari Dumitru pentru săvârșirea contravenției prevăzută de art. 47^1 Cod contravențional.

În motivarea contestației/recursului indică că, la 11.04.2025 în localitatea Ungheni, agentul constatator ar fi stabilit precum că el ar fi implicat în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din 20.10.2024. Se invocă faptul precum că el ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic.

Pentru aceste presupuse fapte i s-a aplicat o sancțiune cu amendă semnificativă. Nu este de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Dacă în procesul-verbal la compartimentul 18 apare semnătura sa, precum că ar fi recunoscut contravenția, solicită a fi considerată o eroare, dat fiind că intenția a fost de a semna doar că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional.

Menționează că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu a explicat drepturile și obligațiile; nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului; nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.

În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapt care l-a afectat atât pe dânsul cât și întreaga familie.

Legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului. Nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.

În așa mod, el a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 Cod contravențional.

Referitor la respectarea la speță a prevederilor art. 425 și 442 alin. (1) Cod contravențional, este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul-verbal contravențional. Menționează că omisiunile enunțate de rând cu celelalte, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia.

Unul din elementele de bază ale procesului verbal este locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale. Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale.

Remarcă că potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.

Omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) Cod contravențional determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Menționează că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces-verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului.

Potrivit deciziei de sancționare, petiționarul ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri, pe când, în viziunea sa, aceste concluzii sunt false și abuzive.

Consideră că, nu există nici o probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică? O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la dânsul. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Prin urmare, opinează că fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator.

La decizia de sancționare nu a fost anexat nici un material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47^1 Cod contravențional.

Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie elementele constitutive ale contravenției.

Simpla indicare în procesul-verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei. Agentul constatator nu a asigurat

realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

Menționează că în cauza CtEDO Anghel vs. Romania (Hotărîrea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (Oztiirk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52) Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art. 6 alin. 1 din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În aceeași cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate și de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constatator.

În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul-verbal contravențional, trebuie să fie demonstrată potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor urmează să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Urmare a celor menționate mai sus, solicită admiterea integrală a prezentei contestații, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 11.04.2025 în privința sa, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

În drept, întemeiază contestația în baza prevederilor art. 6 CEDO, art. 20, 21 din Constituție, art. 5, 7, 9, 374, 375, 381, 384, 425, 441-443, 445, 448, 446, 454, 458, 460-462 Cod contravențional

În cadrul ședinței de judecată, apărătorul Țiverenco Andreea, în interesele petiționarului, a înaintat cerere de completare a temeiurilor de drept și de fapt indicate în contestație/recurs, și anume potrivit contestației/recursului suplimentar depus, indică asupra faptului că din natura penală a contravenției stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigențelor instituite de art. 6 par. 2 CEDO, agentul constatator prin prisma art. 440 alin. (l) Cod contravențional al RM și prin prisma cauzei Anușca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să exercite o investigație completă, nepărtinitoare și obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient și concludent pentru stabilirea circumstanțelor importante ale cauzei, determinarea existenței faptei contravenționale, încadrarea

juridică a faptei contravenționale și administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul.

Simpla indicare de către agentul constatator că, contravenientul ar fi comis contravenția incriminată, nu poate sta la baza sancționării acestuia, iar de către agentul constatator nu a fost stabilit faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu.

La caz, de către agentul constatator nu au fost prezentate probe, care să confirme faptele și circumstanțele incriminate lui Morari Dumitru, nu a fost indicat cum a comis acesta contravenția imputată.

În vederea susținerii poziției de apărare și a demonstrării faptului de nevinovăție a contravenientului, atrage atenția la următoarele:

1. Un aspect care subminează temeinicia procesului-verbal constă în lipsa totală a probelor care să susțină pretinsa faptă contravențională.

În rubrica nr. 6 din procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator consemnează că „acceptat personal sau prin mijlocitor avantaje care nu i se cuvin, în scopul exercitării a unor drepturi electorale". O asemenea afirmație, de o gravitate considerabilă, implică o presupusă faptă de corupere a alegătorului, dar este formulată în lipsa oricărui suport probator concret.

Atenționează asupra faptului că, nu este demonstrat scopul pretinsei fapte - acela de a influența exercitarea unor drepturi electorale. Pentru a stabili existența acestui scop, este necesar ca organul constatator să aducă dovezi clare privind legătura directă dintre sumă și influențarea votului, ceea ce în acest caz lipsește cu desăvârșire. Simpla formulare generică și lipsită de suport a unei intenții este inacceptabilă într-o procedură legală.

În lipsa unor probe directe, indirecte sau circumstanțiale relevante, reținem că întregul proces- verbal se bazează exclusiv pe afirmațiile agentului, necoroborate cu alte mijloace de probă. Or, în materie contravențională, sarcina probei revine organului constatator, iar orice îndoială rezonabilă profită persoanei cercetate (beneficiul îndoielii), conform principiului *in dubio pro reo*, aplicabil și în cauzele contravenționale

2. Pentru angajarea răspunderii în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, este esențial ca agentul constatator să dovedească atât latură obiectivă (primirea efectivă a mijloacelor bănești), cât și intenția (latura subiectivă) - respectiv scopul de a influența drepturile electorale (de a vota sau nu, de a vota într-un anumit fel etc.). În speță, nu s-a indicat nicio faptă concretă, acțiune ori inacțiune din partea lui Morari Dumitru care să reflecte o asemenea intenție sau rezultat. Nu există nicio dovadă că acesta ar fi condiționat, influențat sau exercitat în mod fraudulos un drept electoral.

Conform practicii judiciare și doctrinei de specialitate, procesul-verbal de constatare a contravenției nu face dovadă absolută a faptei, ci trebuie susținut prin alte mijloace de probă. Aprecierea subiectivă a agentului constatator, necoroborată cu probe materiale, nu poate fundamenta o sancțiune. În lipsa unor dovezi obiective și verificabile, întreaga construcție acuzatoare se prăbușește, iar sancțiunea aplicată devine nelegală și nejustificată.

Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul fiecărei persoane la un proces echitabil, ceea ce include dreptul de a cunoaște probele acuzării și de a le combate efectiv. În acest dosar, absența totală a probelor materiale îl privează pe contravenient de posibilitatea de a se apăra în mod eficient, încălcându-i-se drepturile fundamentale procesuale.

3. Deși contravenientul Morari Dumitru a semnat procesul-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025 și ulterior a acceptat semnarea unui acord de colaborare cu organul

constatator, precum și a achitat amenda aplicată, aceste acțiuni nu trebuie interpretate ca o recunoaștere a vinovăției sau a săvârșirii faptei imputate, ci exclusiv ca o acțiune care demonstrează disponibilitatea de a coopera și a contribui la o soluționare cât mai rapidă și eficientă a procedurii contravenționale. Prin acest demers, contravenientul a acționat în mod loial, de bună-credință, asumând o conduită care, potrivit principiului proporționalității, trebuia să fie apreciată ca o circumstanță atenuantă. Aceste demersuri au fost motivate exclusiv de dorința de a coopera cu autoritățile, de a manifesta bună-credință și de a evita aplicarea unor sancțiuni mai severe, în condițiile în care neacceptarea acordului putea genera riscul unei pedepse contravenționale mai dure.

Prin achitarea amenzii, Morari Dumitru a urmărit în mod rezonabil să evite agravarea situației sale juridico-financiare și apariția unor daune colaterale disproporționate, raportat la veniturile modeste ale familiei sale. Fapta de a achita amenda reflectă o conduită preventivă și responsabilă, și nu o asumare a unei vinovății pe care o contestă.

Astfel, acțiunile întreprinse de Morari Dumitru reflectă o atitudine preventivă și responsabilă în fața unei proceduri contravenționale pe care nu o recunoaște ca fiind întemeiată în fapt și în drept, ceea ce confirmă și dreptul acestuia de a contesta fapta imputată, în pofida conformării formale la unele etape ale procedurii.

4. Referitor la timpul săvârșirii contravenției în pct. 4 din procesul-verbal, este indicată perioada: 2024, însă cum a constatat agentul constatator că Morari Dumitru a comis atunci contravenția, nu este clar.

Conform art. 445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind ... și a datei comiterii acesteia, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Respectiv, anume neconsemnarea în procesul-verbal anume a datei comiterii, dar nu a perioadei cum este indicat în speță, atrage nulitatea procesului-verbal contravențional, or, în cazul indicării perioadei săvârșirii contravenției, aceasta trebuie să fie clar definită de când și până când a fost comisă.

În procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit la 11.04.2025, agentul constatator indică în mod vag „perioada 2024” ca moment al săvârșirii faptei. Această formulare este profund imprecisă și contravine dispozițiilor art. 445 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia neconsemnarea datei exacte a comiterii faptei atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Menționarea unei perioade generale, fără precizarea clară a intervalului calendaristic concret (ziua, luna, anul), lipsește procesul-verbal de una dintre mențiunile esențiale prevăzute de lege și împiedică exercitarea efectivă a dreptului la apărare. De asemenea, în cazul în care fapta imputată constă în primirea unor mesaje sau sume de bani, era necesar ca organul constatator să identifice și să menționeze cu precizie data primirii acestor presupuse mijloace de probă. În lipsa acestei date, procesul-verbal este afectat de nulitate absolută, iar cauza urmează a fi încetată conform legii.

Prin urmare, procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi încetat inclusiv din motivul că nu a fost constatat timpul săvârșirii contravenției. Or, în situația în care se incriminează că acesta ar fi primit careva mesaje, cu sume de bani, atunci urma să fie constatată data primirii lor.

5. Un alt aspect esențial și decisiv în prezenta cauză, îl reprezintă determinarea exactă a datei săvârșirii pretinsei fapte contravenționale. Or, în procesul-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025, se indică perioada 2024, ca moment al comiterii faptei. O asemenea imprecizie este inacceptabilă din punct de vedere juridic, cu atât mai mult cu cât textul de lege în baza căruia s-a aplicat sancțiunea - art. 47^1 din Codul contravențional - a fost introdus abia prin Legea nr. 230 din 31.07.2024, cu intrare în vigoare din 15.08.2024. Prin urmare, dacă presupusa faptă a

fost săvârșită anterior acestei date, adică în perioada lunilor ianuarie - iulie 2024, atragerea la răspundere contravențională este nelegală, întrucât lipsea Republicii Moldova, caracterul contravențional al unei fapte și sancțiunea aplicabilă se determină în baza legii în vigoare la momentul comiterii faptei, iar legea care înăsprește sancțiunea nu produce efecte retroactive. Nerespectarea acestui principiu fundamental încalcă grav legalitatea procedurii și conduce la nulitatea sancțiunii aplicate. Astfel, lipsa unei stabiliri clare și argumentate a datei exacte a pretinsei contravenții afectează în mod direct temeinicia învinuirii și contravine principiului legalității.

Mai mult ca atât, aplicarea unei sancțiuni în baza unei norme inexistente la momentul presupusei săvârșiri, echivalează cu o gravă încălcare a principiului constituțional al legalității, garantat și de Constituție și art. 7 CEDO.

Prin urmare, atragerea la răspundere a lui Morari Dumitru în baza unei legi, care nu exista la momentul presupus că a comis careva acțiuni ilegale, este ilegal.

6. La materialele cauzei contravenționale în privința lui Morari Dumitru, nu se regăsește raportul expres menționat în încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 1 aprilie 2025 (dosar nr. 13-2238/2025), prin care s-a autorizat utilizarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516.

În speță, materialele anexate în cauza examinată nu conțin acest raport, iar simpla existență a unor acte generale, nespecificate, fără legătură concretă cu fapta imputată, nu poate constitui probă legală.

7. Un alt aspect deosebit de important, constă în modalitatea acumulării „probatoriului”.

Dispoziția art. 94 din Codul de procedură penală reglementează datele neadmise ca probe, însă contrar alin. (l) pct. 4), 8) al art. 94, agentul constatator intitulează drept probe, următoarele acte: încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01.04.2025 nr. 13-2236/2025, prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov și s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516.

Atenționează, însă că datele și probele obținute ca urmare a executării încheierii din 01.04.2025, pot fi folosite doar de către personale autorizate și în cadrul cauzelor autorizate, și anume:

1. cauza penală 2023910322 și
2. cauza contravențională RAP01 433516.

Scrisoarea Inspectoratului Național de Securitate Publică nr. 34/17/1-3604 din 07 aprilie 2025 adresată Inspectoratului de Poliție Ungheni, prin care au fost remise materiale obținute în cadrul măsurilor speciale de investigații, în cauza penală nr. 2023970322, nu poate constituie probă la caz, deoarece nu există o ordonanță de ridicare a acestor materiale, exclusiv pentru prezenta cauza contravențională, precum și nu există nici o ordonanță cu privire la recunoașterea acestor materiale în calitate de probă pe cauza contravențională examinată.

Înscrisurile respective, contravin art. 425 din Codul Contravențional și nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravențională, or probele care să indice asupra comiterii contravenției, urmează a fi dobândite în mod legal.

Cu referire la celelalte acte anexate la materialele cauzei de către agentul constatator, indică că acestea sunt acte generale, fără individualizare, care nu indică identitatea lui Morari Dumitru ca fiind implicat în vreo acțiune ilicită; nu fac referire concretă la împrejurări, loc, timp, modalitate de comitere a presupusei contravenții; nu demonstrează existența elementelor constitutive ale contravenției.

Prin urmare, aceste acte nu pot fi reținute ca probe legale, întrucât nu îndeplinesc cerințele de relevanță, pertinență și concludență prevăzute de Codul contravențional și de jurisprudența CEDO.

Totodată, niciunul dintre actele anexate la dosar nu stabilește o legătură de cauzalitate între Morari Dumitru și fapta imputată. Mai exact, nu există probe directe (interceptări, declarații, poze, constatări tehnico-științifice); nu se poate deduce implicarea sa în faptă din conținutul actelor; nu există vreo mențiune expresă despre numele său sau despre o acțiune concretă pe care ar fi săvârșit-o.

Astfel, consideră că între actele existente și presupusa faptă a lui Morari Dumitru nu există nicio legătură factuală sau juridică.

Deci, un alt temei de admiterea contestației și anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție este faptul că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr. 2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe (art.94 CPP) și nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin. (7) Cod de procedură penală pentru folosirea lor în cauza contravențională pornită în privința lui Morari Dumitru.

Opinează că, procesul-verbal cu privire la contravenție de sancționare a lui Morari Dumitru este o înscenare imorală din partea poliție, în care de fapt, oamenii au încredere ca și în situația contravenientului. Or, acesta a explicat poliției situația de fapt, însă ei au denaturat faptele existente și prin înșelăciune, ilegal l-au acuzat de comiterea contravenției prevăzută de art. 47^{1} alin. (l) Cod contravențional.

Prin urmare, acuzarea adusă lui Morari Dumitru este ilegală și neîntemeiată. Acesta a fost acuzat și respectiv, sancționat ilegal.

Concluzionează că agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului.

Conform prevederilor art.6 § 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până atunci când vinovăția sa va fi legal stabilită.

Notează faptul că, tragerea la răspundere penală în lipsa motivelor verosimile de a bănui că persoana a săvârșit o abatere penală constituie o încălcare a Convenției.

Prezumția de nevinovăție stă la baza tuturor garanțiilor procesuale legate de protecția persoanei în procesul penal, inclusiv, procesul contravențional (reieșind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova).

Legea procesual-penală și cea contravențională (reieșind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova) stabilește că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate legal, se interpretează în favoarea bănuitului. Această reglementare se include în spiritul prezumției nevinovăției datorită faptului că, pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informație, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție.

Cu privire la practica CEDO despre prezumția de nevinovăție, în cauza Creanga c. României 2012, p. 88 Curtea reamintește că, la aprecierea mijloacelor de probă, ea reține criteriul probei „dincolo de orice îndoială rezonabilă”.

La caz, nu există probe care să confirmă vinovăția lui Morari Dumitru în comiterea contravenției imputate și nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăția acestuia.

Art. 6(2) CEDO „exprimă principiul prezumției nevinovăției. Acesta, inter alia, cere ca în exercitarea funcțiilor lor, membrii completului de judecată nu trebuie să aibă o idee preconceputǎ precum că inculpatul a comis infracțiunea de care se învinuiește; sarcina probei fiind pe seama părții acuzării, și orice dubiu urmează să fie interpretat în folosul inculpatului ...”. Justificarea aplicării acestui principiul, are la bază ideea că pentru societate ar fi cu mult mai bine dacă o persoană vinovată ar fi achitată, decât dacă o persoană nevinovată ar fi condamnată. Sarcina probei este în seama acuzatului numai dacă acesta are vreun motiv scuzabil, însă în cazul în care există dubii cu privire la vinovăție, acestea urmează a fi interpretate în favoarea lui.

La caz, fapta incriminată lui Morari Dumitru este bazată doar pe niște constatări vagi ale agentului constatator.

Din incriminarea adusă lui Morari Dumitru se indică că acesta ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau al neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor.

În planul încadrării juridico-contravenționale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că Morari Dumitru ar fi pretins, acceptat careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor.

Atenționează asupra faptului că o cerință obligatorie, care reiese implicit din dispoziția alin. (l) art. 47^1 Cod contravențional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător.

În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase.

Cu privire la elementele constitutive ale contravenției incriminate, menționează că scopul contravenției de corupere a alegătorilor al faptei prejudiciabile prevăzută la art. 47^1 alin. (l) Cod contravențional, este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47^1 Cod contravențional.

Accentuează că, scopul menționat trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective și nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor bănești.

La caz, agentul constatator nu a demonstrat că Morari Dumitru urma să-și asume vreun angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop.

Atenționează că, în raport cu acțiunile/inacțiunile contravenientului Morari Dumitru nu există obiectul material sau imaterial al infracțiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje”.

La caz, constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către Morari Dumitru a faptei de corupere electorală pasivă.

Coruperea electorală pasivă este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine

sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art. 47^1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje. Morari Dumitru nu a primit nimic din aceste bunuri sau servicii pentru a vota într-un fel sau altul.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 47^1 Cod contravențional se caracterizează prin intenție directă. Adică, agentul constatator urma să demonstreze că acțiunile lui Morari Dumitru ar fi constat în pretindere, acceptare, primire bunuri, servicii, privilegii sau avantaje cu intenție directă.

Scopul infracțiunii de corupere a alegătorilor este unul scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să își exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. În prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47^1 Cod contravențional.

Prin urmare, reieșind din materialul contravențional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că Morari Dumitru ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului ..., fapt care impune instanța de judecată să înceteze procesul contravențional în privința acestuia.

În vederea susținerii pretinsei fapte contravenționale, agentul constatator a anexat la materialele cauzei mai multe acte provenite dintr-o cauză penală distinctă - nr. 2023970322. Cu toate acestea, analizând conținutul acestor materiale, se impune cu fermitate concluzia că:

- Niciuna dintre actele anexate la materialele cauzei privind autorizarea acțiunilor de urmărire penală nu indică în mod expres sau implicit asupra comiterii unei contravenții de către Morari Dumitru. Aceste încheieri privesc desfășurarea unor măsuri speciale în contextul unei cauze penale, nu contravenționale, iar folosirea acestora în afara cadrului autorizat reprezintă o depășire a scopului și o încălcare a principiului legalității obținerii probelor.
- Raportul de analiză efectuat în cauza penală menționată nu conține nicio concluzie clară sau directă care să demonstreze că Morari Dumitru ar fi comis o faptă ilicită, fie ea penală sau contravențională. De altfel, raportul se referă la aspecte generale, lipsite de individualizare cu privire la persoana acestuia, ceea ce exclude orice valoare probatorie a acestuia în prezenta cauză.
- Celelalte acte anexate la dosarul contravențional sunt generale, neconcludente și lipsite de forță probatorie, întrucât nu stabilesc o legătură cauzală directă între comportamentul pretins al contravenientului și fapta incriminată; nu demonstrează elementele constitutive ale contravenției, respectiv: fapta, vinovăția, ilicitatea și pericolul social; nu sunt susținute de mijloace de probă directe și legale, precum declarații, interceptări autorizate explicit pentru această cauză sau constatări tehnico-științifice concludente.

Potrivit prevederilor legale din Codul contravențional, instanța se pronunță asupra vinovăției contravenientului doar în baza probelor obținute legal, pertinente, concludente și utile. Or, în lipsa unor asemenea probe, orice sancțiune aplicată se bazează pe supoziții și interpretări subiective, sunt inadmisibile într-un stat de drept.

Mai mult, utilizarea unor materiale obținute într-o altă cauză și în alt cadru procesual (penal, nu contravențional), fără a se indica expres că pretinsele fapte imputate contravenientei ar avea o careva legătura expresă prin care se poate stabili vinovăția acesteia, reprezintă o încălcare flagrantă a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO și consolidat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Acest drept presupune ca orice persoană acuzată să aibă

posibilitatea reală de a cunoaște, contesta și combate probele administrate împotriva sa, ceea ce în speță nu a fost asigurat.

În lumina celor expuse, devine clar că acuzația adusă contravenientului nu se sprijină pe probe legale, pertinente și concludente. Materialele prezentate de organul constatator nu stabilesc în mod obiectiv existența unei fapte contravenționale, nu individualizează conduita pretinsă a contravenientului și nu probează nicio formă de vinovăție.

Prin urmare, lipsa probelor reale conduce la concluzia inevitabilă că acuzația este nefondată, iar procesul-verbal contravențional urmează a fi anulat, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Morari Dumitru.

Agentul constatator nu a stabilit circumstanțele importante pentru justa soluționare a faptei contravenționale și anume: comiterea faptei contravenționale de către Morari Dumitru.

Morari Dumitru este o persoană incompetentă din punct de vedere juridic, fapt care nu i-a permis să perceapă acțiunile polițiștilor, iar ultimii au profitat de încrederea care o avea contravenientul și ilegal au întocmit acte, care au acuzat-o în final de comiterea unui contravenții destul de serioase.

Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor urmează să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Urmare a celor menționate mai sus, solicită admiterea integrală a contestației suplimentare; constatarea nulității absolute a procesului-verbal nr. DAC01 125590 din 11.04.2025; încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 Cod contravențional.

În ședința de judecată petiționarul Morari Dumitru, nu s-a prezentat și nu a comunicat motivele neprezentării, însă apărătorul acestuia a solicitat examinarea cauzei în absența dânsului.

Potrivit art. 451^4 alin. (3) Cod contravențional, părţile se informează despre locul, data şi ora şedinţei de examinare a recursului, însă neprezentarea acestora nu împiedică examinarea recursului şi desfăşurarea şedinţei, în cazul în care la dosar este dovada citării fiecărei părţi.

Astfel, în acord cu prevederile art. 451^4 alin. (3) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea recursului în absența petiționarului, neatestând încălcarea drepturilor și libertăților acestuia, în condiția în care la ședințele de judecată a participat apărătorul dânsului.

În ședința de judecată apărătorul Țiverenco Andreea, în interesele petiționarului, a comunicat că analizând materialele care stau la baza cauzei contravenționale, a tras atenția la procesul-verbal din data de 11.04.2025, care a fost întocmit în privința lui Morari Dumitru. A tras atenția la pct. 6, unde este descrisă fapta contravențională. Acesta indică că, Morari Dumitru a acceptat personal sau prin mijlocitor, avantaje care nu i se cuvin în scopul exercitării a unor drepturi electorale la alegeri. La materialele cauzei nu există nici o dovadă clară că, acesta a influențat asupra voturilor, această poziție rămâne a fi pur subiectivă. Prin încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025, s-a autorizat folosirea datelor în urma efectuărilor măsurilor speciale de investigații în cauza penală. La materialele cauzei nu este prezent nici un raport prin care a fost inițiată cauza contravențională. Cu referire la informația prezentată de agentul constatator, cu referire la aplicația PSB, nu a fost demonstrat ce reprezintă această

aplicație, cine administrează acest sistem, care este natura juridică și care este conținutul mesajelor. Cu referire la alte acte care sunt anexate la materialele cauzei, consideră că acestea sunt acte generale, care nu indică în mod concret identitatea contravenientului ca fiind implicat într-o acțiune ilicită. Cu referire la acordul de colaborare, contravenientul ținând cont de veniturile mici ale familiei, a manifestat un comportament de bună credință și a dorit să colaboreze cu agentul constatator pentru a evita o consecință mai gravă ulterior de a achita o amendă mult mai mare. Acordul de colaborare, nu demonstrează faptul că acesta recunoaște vina. Nu are dovada că acesta a achitat amenda, însă i-a comunicat acesta că a achitat amenda. Susțin în totalitate contestația depusă de Morari Dumitru, solicită admiterea ei.

În ședința de judecată agentul constatator Darii Nicolae a explicat că, la 11.04.2025, a fost întocmit un proces-verbal în privința lui Morari Dumitru. În cauza penală nr. 2023970322 pornită de Procuratura Anticorupție, a fost probat faptul că Morari Dumitru, a pretins și a luat bani, și anume prin faptul că a comunicat datele sale personale și a dat numărul de telefon unei persoane care este membru a unui partid care nu este recunoscut în Republica Moldova. Faptele lui Morari Dumitru au fost calificate drept contravenție. Materialele din cauza penală au fost transmise Inspectoratului de Poliție din motiv că fapta nu prevede infracțiune, dar este o contravenție. Cu privire la acordul de colaborare, acest acord a fost întocmit la solicitarea lui Moraru Dumitru. Acesta a recunoscut săvârșirea faptei imputate și din acest motiv a fost întocmită decizia asupra cauzei contravenționale în privința lui Morari Dumitru. La întrebarea apărătorului, comunică că mesajele respective veneau persoanei cu pricina pe telefonul mobil. Nu cunoaște conținutul mesajelor care au fost expediate lui Morari Dumitru. Conform extraselor mesajele au fost transmise de către bancă. S-a constatat că acesta a pretins bani, din motiv că acesta a dat datele lui cu caracter personal persoanelor care sunt membre ale unui partid politic. Morari Dumitru a fost prezent în momentul întocmirii deciziei. Copia deciziei i-a fost înmânată.

Aprecierea instanței:

Examinând contestația depusă și analizând materialul probator existent în cauză, instanța de judecată reține următoarele.

Cu întâietate, instanța de judecată stabilește că în speță este vorba despre emiterea unei decizii contravenționale în cadrul procedurii de examinare a faptei contravenționale urmare a încheierii acordului de colaborare și, pe cale de consecință, contestația se va examina în ordinea prevederilor art. 451^5 Cod contravențional, în ordine de recurs.

În corespundere cu art. 451^5 Cod contravențional, acordul de colaborare este o tranzacţie încheiată între agentul constatator, după caz, procuror şi contravenient, care îşi recunoaşte vina, integral, în schimbul unei pedepse reduse. Acordul de colaborare poate fi încheiat în orice moment al procesului contravenţional până la soluţionarea în fond a cauzei contravenţionale. În cazul încheierii acordului de colaborare, contravenientului i se va aplica o sancţiune egală cu o doime din maximul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută pentru contravenţia comisă. Acordul de colaborare poate fi iniţiat de către agentul constatator, după caz, procuror, contravenient sau apărătorul său, reprezentantul legal în cazul săvârşirii contravenţiei de către un minor. Agentul constatator, după caz, procurorul este obligat să refuze încheierea acordului de colaborare în cazul în care fapta nu constituie contravenţie sau prezintă semne de infracţiune. Refuzul de a accepta încheierea acordului de colaborare nu este pasibil nici unei căi de atac. În cazul încheierii acordului de colaborare, agentul constatator, după caz, procurorul încetează acumularea probelor, iar contravenientul nu mai este în drept să-şi retragă acordul. În cazul încheierii acordului de colaborare, cauza contravenţională va fi soluţionată, prin decizie asupra

cazului contravenţional, în condiţiile acordului de colaborare, după forma şi conţinutul stipulate la art. 4512, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol. Prevederile art. 444, 451^3 şi 451^4 din prezentul cod se vor aplica în mod corespunzător în privinţa acordului de colaborare.

Potrivit art. 451^3 Cod contravențional, ***deciziile privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate cu recurs în termen de 15 zile din data aplicării sancțiunii, în instanța de fond conform competenței teritoriale***. Decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator poate fi contestată de către contravenient, victimă, procuror sau de către conducătorii autorităţilor din care fac parte agenţii constatatori. Deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate în baza următoarelor temeiuri: a) nu au fost respectate dispoziţiile privind competenţa materială; b) contravenientul a fost sancţionat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială a cărţii întâi; c) s-au aplicat sancţiuni în alte limite decât cele prevăzute de partea specială a cărţii întâi; d) în decizia agentului constatator nu au fost consemnate menţiunile de la art. 451^2 alin. (1). Dispoziţiile art. 445 se aplică în mod corespunzător.

Transpunând prevederi legale citate *supra* în speță, instanța menționează că termenul de 15 zile se calculează de la momentul aducerii la cunoștința contestatarului a faptului aplicării deciziei de sancționare contravențională.

La caz, se atestă că decizia de sancționare a fost întocmită la 11.04.2025, în prezența lui Morari Dumitru, acesta semnând actul, iar recursul a fost depus la 23.04.2025.

Astfel, instanța de judecată stabilește că, recursul judecat este depus în termen, prevederile art. 451^3 alin. (1) Cod contravențional fiind respectate pe deplin.

În continuare, instanța reține că potrivit art. 451^2 alin. (1), (2), (5), (6) Cod contravențional, (1) decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator este un document executoriu, care va include: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul întocmirii deciziei; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă, numărul legitimaţiei sau al unui alt act care stabileşte identitatea acestuia; c) numele, prenumele, domiciliul şi/sau reşedinţa temporară potrivit Registrului de stat al populaţiei, datele din actul de identitate al persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional sau, după caz, dintr-un alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice denumirea, sediul, codul fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, ***locul, timpul*** şi circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, identitatea victimei, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa contravenientului, precum şi a reprezentantului legal al minorului a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387 ale prezentului cod, precum şi a consecinţelor examinării contravenţiei în procedură simplificată; g) declaraţia contravenientului despre recunoaşterea săvîrşirii contravenţiei şi acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei contravenientului. (2) În decizia privind examinarea contravenţiei nu se admit rectificări, adăugiri şi alte modificări. În cazul necesităţii unor astfel de acţiuni, se emite o nouă decizie în care se face consemnarea respectivă. (5) Partea rezolutivă a deciziei va cuprinde: încadrarea juridică a faptei contravenţionale, decizia agentului constatator de sancţionare a contravenientului, contul de virament al instituţiei bancare la care se va transfera valoarea amenzii, calea de contestare. (6) Decizia se semnează de către agentul constatator şi contravenient şi se înmânează o copie contravenientului şi victimei, dacă există.

În conformitate cu prevederile art. 451[3] alin. (3) lit. d) Cod contravențional, dispoziţiile art. 445 se aplică în mod corespunzător.

În acord cu art. 445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – ***lipsa*** denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a ***datei comiterii acesteia***, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, ***atrage nulitatea absolută a procesului-verbal***. (2) ***Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei***.

Astfel, cu întâietate instanța urmează să stabilească dacă decizia asupra cauzei contravenționale, a fost încheiată cu respectarea procedurilor legale și îndeplinește condițiile de formă.

În continuare, instanţa reţine că, la 11.04.2025 ora 15:55, agentul constatator din cadrul Inspectorului de Poliție Ungheni, Darii Nicolae, a emis decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 125590, în care a reținut că în perioada 2024, Morari Dumitru, a.n. *****, domiciliat în *****, pe parcursul anului 2024, a acceptat personal sau prin mijlocitor avantaje care nu i se cuvin, în scopul exercitării a unor drepturi electorale la alegerile din 20.10.2024, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 375 unități convenționale, echivalentul a 18.750 lei.

Cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva considerații referitoare la natura juridică a deciziei asupra cauzei contravenționale, precum și la forma acesteia, în contextul în care apărarea a invocat temeiuri care atrag nulitatea absolută a actului contestat.

Instanța constată că, din conținutul deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 125590 din 11.04.2025 reiese că, acesta a fost încheiat de agentul constatator Darii Nicolae în prezența persoanei fizice Morari Dumitru, fiind indicată data (ziua, luna, anul), ora și locul emiterii; calitatea, numele și prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul contravenientului, datele din buletinul de identitate; fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indicii calificativi ai elementelor constitutive ale contravenției; informarea despre dreptul la apărare, fapt confirmat prin mențiunea la pct. 8 „*nu necesită*”; mențiunea și semnătura persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la pct. 12 privind lipsa din partea sa a obiecțiilor și probelor; explicarea de către agentul constatator a drepturilor și obligațiilor, fapt confirmat prin semnătura contravenientului la pct. 17 (f.d. 14).

Instanța reține că, argumentele petentului și apărării acestuia întru susținerea anulării deciziei asupra cauzei contravenționale constă în faptul că agentul constatator nu a indicat exact timpul sau perioada comiterii faptei contravenției.

Reieșind din constatările reținute *supra*, instanța de judecată cataloghează ca fiind neîntemeiată și declarativă alegația apărării precum că decizia asupra cauzei contravenționale este lovită de nulitate, or agentul constatator Darii Nicolae în cadrul ședinței de judecată a concretizat că, timpul exact al săvârșirii faptei este 16.09.2024.

Așadar, sub sancțiunea nulității absolute, instanța relevă că la caz nu se regăsesc circumstanțele invocate de către petiționar care ar duce la nulitatea actului contestat, descrierea faptei a fost detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, inclusiv a datelor de identitate ale făptuitorului, figurând semnătura agentului constatator Darii Nicolae, cu concretizarea în ședința de judecată a perioadei săvârșirii faptei.

În speță s-a stabilit că, prin decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 125590, emisă la 11.04.2025 ora 15:55, de către agentul constatator Darii Nicolae, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, petiționarul Munteanu Dumitru a fost sancționat cu amendă în mărime de 375 unități convenționale, echivalentul a 18.750 lei, fiind reținut în sarcina acestuia că, pe parcursul anului 2024, a acceptat personal sau prin mijlocitor avantaje care nu i se cuvin, în scopul exercitării unor drepturi electorale la alegerile din 20.10.2024.

Așadar, studiind minuțios materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată observă că la caz, agentul constatator a întocmit doar decizia privind examinarea contravenției urmare a încheierii acordului de colaborare, așa cum prevede art. 451^5 alin. (5) Cod contravențional.

Or, în conformitate cu art. 451^5 alin. (5) Cod contravențional, în cazul încheierii acordului de colaborare, cauza contravenţională va fi soluţionată, prin decizie asupra cazului contravenţional, în condiţiile acordului de colaborare, după forma şi conţinutul stipulate la art. 451^2, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol.

Conform art. 446 Cod contravențional, în cazul constatării unei fapte contravenţionale, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie:

a) dacă răspunderea contravenţională a fost înlăturată conform art. 19, 21–31^1;

b) în cazul emiterii de către procuror a ordonanţei de a refuza începerea urmăririi penale, de a înceta urmărirea penală din cauză că fapta constituie o contravenţie, precum și în cazul liberării de răspundere penală a persoanei cu tragerea la răspundere contravenţională. În cazurile indicate, procurorul emite o ordonanţă motivată privind pornirea procesului cu privire la contravenţie, cu excepţia contravenţiilor soluţionate în modul prevăzut la art. 29 şi 31^1;

c) dacă fapta contravenţională a fost examinată în baza constatărilor personale ale agentului constatator;

d) în cazul contravenţiei flagrante;

e) în cazul contravenţiilor constatate la punctele de trecere a frontierei de stat, dacă persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional recunoaşte contravenţia săvârşită şi acceptă sancţiunea sub formă de amendă stabilită de agentul constatator, cu eliberarea chitanţei de încasare a amenzii conform art. 447.

Totodată, potrivit art. 451^1 alin. (1) Cod contravențional, prevede că, în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenție, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator și nu necesită acumulare de probe;

b) persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, și recunoaște săvârșirea contravenției;

c) examinarea contravenției și aplicarea sancțiunii ține de competența agentului constatator;

d) contravenția nu este pasibilă de sancțiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art. 439^7.

Astfel, din sensul normei legale enunțate *supra* reiese că legiuitorul a stabilit anumite condiții, care necesită a fi respectate cumulativ, în care agentul constatator poate să nu

întocmească procesele-verbale.

La caz, transpunând prevederile legale citate la circumstanțele faptice ale cauzei se atestă că, condițiile impuse de legiuitor prin art. 451^1 alin. (1) Cod contravențional sunt întrunite cumulativ, or contestatarul și-a recunoscut vina, a acceptat constatările agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, indicând la pct. 12 din decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 125590 din 11.04.2025, că nu are obiecții și probe.

De asemenea, se reține faptul că decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 125590 din 11.04.2025, prin prisma art. 451^2 alin. (1) lit. g) Cod contravențional, este însoțită de declarația contravenientului despre recunoașterea săvârșirii contravenției și acceptarea constatărilor agentului constatator, fapt confirmat prin semnătura depusă la pct. 13 din acordul de colaborare (f.d. 15).

Așadar, alegațiile apărării precum că acordul de colaborare nu demonstrează faptul că contravenientul recunoaște vina, instanța le reține drept nefondate, or anume Morari Dumitru a fost inițiatorul acordului de colaborare, iar declarația sa despre recunoașterea vinei a fost liber exprimată de către acesta, fiindu-i explicate de către agentul constatator prevederile art. 451^5 alin. (1)-(4) Cod contravențional, fapt confirmat prin semnătura petentului la pct. 9 din acordul de colaborare.

În cazul supus examinării, instanța de judecată consideră necesar de a face trimitere și la prevederile art. 451^5 alin. (2) Cod contravențional, care prevede că în cazul încheierii acordului de colaborare, contravenientului i se va aplica o sancţiune egală cu o doime din maximul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută pentru contravenţia comisă.

De menționat în acest sens că, încălcarea faptei contravenţionale prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 unităţi convenţionale.

Prin urmare, agentul constatator examinând fapta contravențională urmare a încheierii acordului de colaborare, în temeiul prevederilor art. 451^5 alin. (2) Cod contravențional, a aplicat făptuitorului o sancțiune egală cu o doime din maximul sancțiunii sub formă de amendă prevăzută la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, adică o doime din 750 unităţi convenţionale, care potrivit normei art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, reprezintă sancțiunea maximă.

În atare situație, instanța de judecată constată că, la soluționarea chestiunii privind stabilirea sancțiunii făptuitorului, agentul constatator a acordat o deplină eficiență prevederilor art. 451^5 alin. (2) din Codul contravenţional, stabilindu-i lui Morari Dumitru o sancțiune în limitele prevăzute de normele specificate supra.

Instanța subliniază faptul că, în corespundere cu art. 451^3 alin. (3) Cod contravențional, deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator ***pot fi contestate în baza următoarelor temeiuri***:

a) nu au fost respectate dispoziţiile privind competenţa materială;

b) contravenientul a fost sancţionat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială a cărţii întâi;

c) s-au aplicat sancţiuni în alte limite decât cele prevăzute de partea specială a cărţii întâi;

d) în decizia agentului constatator nu au fost consemnate menţiunile de la art. 451^2 alin. (1). Dispoziţiile art. 445 se aplică în mod corespunzător.

Prin urmare, ascultând părțile, cercetând materialele cauzei contravenţionale, analizând temeiurile de contestare a deciziilor privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator, instanţa a ajuns la concluzia că recursul depus de Morari Dumitru împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 125590 din

11.04.2025 urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea în vigoare a deciziei contestate ca fiind legală și întemeiată.

Or, dispozițiile privind competența materială au fost respectate; contravenientul a fost sancționat pentru o faptă care este prevăzută de partea specială a cărții întâi; sancțiunea a fost aplicată în limita prevăzută de partea specială a cărții întâi; în decizia agentului constatator au fost consemnate mențiunile de la art. 451^2 alin. (1) Cod contravențional.

În temeiul celor expuse, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), 448, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge ca nefondată contestația/recursul depus de către Morari Dumitru împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 125590 din 11.04.2025, emisă de agentul constatator Darii Nicolae din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, în privința lui Morari Dumitru pentru săvârșirea contravenției prevăzută de art. 47^1 Cod contravențional.

Se menţine fără modificări decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 125590 din 11.04.2025, emisă de agentul constatator Darii Nicolae din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, în privința lui Morari Dumitru pentru săvârșirea contravenției prevăzută de art. 47^1 Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul ***Triboi Petru***